

משום שהוא סוד מהסודות העליונים שהקדוש ברוך הוא מנהיג בו את העולם.

בית ראשון עמד בימי שלמה כנגד העולם העליון, והוא נקרא בית ראשון, והכל השתמש בבית קדש הקדשים, המקום שבו השתמש השמש בלכנה. וסודות עליונים כלם בשלמות, והעולם עומד בשלמות.

ואחר כך החטאים גרמו, ונמשכו הסודות ונדרחו מבית קדש הקדשים החוצה. כשנדרחו לירכים, אז עמדו בחוץ, שנקראו בתים חיצוניים, והצטרכו לבריתות.

בית שני עמדו בתים החיצוניים בירכים, ומתם חזרו, ושרוים (היו) בבית קדש הקדשים, והוא בית שני. ואותם אחרים נשארו בחוץ בבריתא, בין הירכים. (ואלו עקרים משנה, שהיא בית שני, ובריתא אלו ששרו בבית הירכים והיו וכו') והיו לומדים מהמשנה, והנהגו ממנה, והיו סוד הכתוב, (ישעיה ב) כי מציון תצא תורה.

ואחר כך גרמו החטאים, העבר שלטון הבית השני, (ואף על גב) ששלטונו לא היה כמו בית ראשון שהיה בו שלום תמיד, משום שהמלך שהשלום שלו תמיד היה בתוכו, ולכן היה בשלום. בבית שני לא היה בו שלום כף, משום שבערלה יש תמיד קטרג. ולכן היו כהנים מזמנים בתוכו לקטרג בערלה הזו, ולהם הצטרף דבור לקטרג כנגדה ולהגן על בית שני, והכל בסוד כראוי.

אחר כך גרמו החטאים ושלטה אותה ערלה, ונדרחו מבית שני החוצה, ונדרו משם לחמוקי הירכים למטה (ואחר כך נדרו משם ונדרחו מאותם החמוקי של מטה) עד שהיו

דאיהו רזא מרזין עלאין דקודשא בריך הוא אנהיג ביה עלמא.

בית ראשון קיימא בימי שלמה, לקבל עלמא עלאה, ואיהו אקרי בית ראשון, ואשתמש בלא בבית קדש הקדשים, אתר דאשתמש ביה שמשא (דף רנ"ז ע"א) בסיתהרא. ורזין עלאין בלהו בשלימו, וקיימא עלמא באשלמותא.

ולבית גרמו חובין, ואתמשכו רזין, ואתדחין מבית קדש הקדשים לבר. פד אתדחו לירכין, בדין קיימו לבר, דאקרון בתי בראי, ואצטריכו לבריתא.

בית שני קיימו בבתי בראי בירכין, ומנייהו אהדרו ושארו (הא) בבית קדש הקדשים ואיהו בית שני. ואינון אתרנין אשתארו בבריתא לבר, ביני ירכין. (ס"א והני עקרא דלחון מתניתין דאיהו בית שני ובריתא אינון דשרו כבי ירכין וכו') והיו אולפין ממתניתין, ואתנהיגו מינה, והיינו רזא דכתיב, (ישעיה ב) כי מציון תצא תורה.

ולבית פד גרמו חובין, אתעדי שולטנותא דהאי בית שני, (ואף על גב) דשולטנא דיליה לא היה בבית ראשון, דהיה ביה שלמא תדיר, בגין דמלפא דשלמא דיליה תדיר היה בגוויה, ועל דא היה בשלם. בית שני לא היה ביה שלם הכי, בגין דערלה קטרוגא ביה תדיר, ועל דא הוה פהגי זמינין בגוויה, לקטרוגא בהאי ערלה, ולהו אצטריו מלה, לקטרוגא בהדה, ולאגנא על בית שני. וכלא ברזא בדקא חזי.

לבית גרמו חובין, ושלטא ההיא ערלה, ואתדחין מבית שני לבר, ונחתו מתמן לחמוקי ירכין, לתפא, (נ"א ולבית נחתי מתמן ואתדחו מאינון חמוקי דלתתא) עד די שרון לתתא ברגלין. וכד יתבון ברגלין, בדין, (זכריה יד) ועמדו רגליו

שרויים למטה ברגלים, וכשילשבו ברגלים, אז - (וכריהיך) ועמדו רגליו ביום ההוא, והעולם יתנהג בכל בסוד עליון פראוי. ואף על גב שגדחו ולא נעזבו ממנו, ולעולמים נאחזו בו.

ומי שיודע ומודד בשעור של קו המדה ארץ הקמשף של הירכים עד הרגלים, יכול לדעת את מדת הגלות שנמשכת. וזהו סוד בין קוצרי השדה, והכל בסוד עליון. ומשום כך כל הבריות וכל התנאים וכל האמוראים עומדים במקום פראוי, אלו לפני ואלו לחוץ. באותם חמוקי הירכים (ואלו לחוץ) ולמטה מהברכים. ובכלם נקרא תורה שבכל פה, ובכלם ירדו ישראל וגלו.

ואז, כשתסתיים הגלות בהמשכת הרגלים, אז - ועמדו רגליו ביום ההוא, ותעבר אותה רוח טמאה ערלה מן העולם, ויחזרו ישראל לבדם לשלט פראוי, משום שאותה ערלה הורידה אותם למטה עד עכשו. ומכאן והלאה, שהערלה הזו תתקצץ ותעבר מתוך העולם, אז - (דברים ל) וישפן ישראל בטח בדרך עין יעקב. באותה עין יעקב, ולא ימצא מקטרג עליהם. אשרי חלקם של ישראל בעולם הזה ובעולם הבא. יוסף הצדיק עמוד העולם, הוא נטל ברשות היכל טמיר וגנוז, וברשותו עומד ההיכל השביעי. ואף על גב שאמרנו שההיכל של לבנת הספיר עומד ברשותו - כך הוא, שבו מתקן. אבל באורא, הנביאים שאמרנו, כשמתחברים למטה, שתי דרגות נפרדות מהם, מראה וחלום, ועומדים בירכים. באותם חמוקים עומדים מראה, ואותו שנקרא נבואה קטנה. מהירכים ולמטה (למטה) עומד חלום, עד שיגיעו רגלים ברגלים,

ביום ההוא, ועלמא בכלא יתנהג ברזא עלאה פדקא חזי. ואף על גב דאתדחו ולא אשתבקו מניה, ולעלמין אתאחידו ביה.

ומאן דידע ומדיד בשיעורא דקו המדה, ארפא דמשיכו דירפין עד רגלין, יכיל למנדע משיחא דגלותא דאתמשך. ורזא איהו בין מחצדי חקלא, וכלא ברזא עלאה. ובגין דא, פלהו ברייתי, וכלהו תנאי, וכלהו אמוראי, קיימי בדוכתייהו כדקא חזי, אלן לגו, ואלן לבר, באינון חמוקי ירכין (ואלן לבר) ולתתא מברכין. ובכלהו אקרי תורה שבכל פה. ובכלהו נחתי ישראל ואתגלו.

וברין פד יסתיים גלותא, במשיכו דרגלין, פדין ועמדו רגליו ביום ההוא, ויתעבר ההוא רוחא מסאבא ערלה מן עלמא, ויתהדרון ישראל בלחודייהו לשלטאה פדקא יאות, בגין דההוא ערלה, נחית לון לתתא, עד השתא. ומכאן ולהלאה, דהאי ערלה אתקצץ ואתעבר מגו עלמא, פדין (דברים ל) וישפון ישראל בטח בדרך עין יעקב. בההוא עין יעקב, ולא אשתכח מקטרגא עלייהו. זכאה חולקיהון דישראל בעלמא דין ובעלמא דאתי.

יוסף הצדיק, עמודא דעלמא, איהו נטיל ברשותא היכלא טמיר וגניז, וברשותיה קיימא היכלא שביעאה. ואף על גב דקא אמרן דהיכלא דלבנת הספיר ברשותיה קיימא, הכי הוא דביה מתקן. אבל תא חזי, נביאים דקא אמרן. פד מתחברי לתתא, תרין דרגין מתפרשין מנייהו, מראה וחלום, וקיימי בירכין. באינון חמוקין קיימי מראה, וההוא דאקרי נבואה קטנה. מירכין ולתתא (ס"א לתתא) קאים חלום, עד דמאטו רגלין